

Kmetijske in rokodelske novice.

Na svetlobo dane od c. k. kmetijske družbe.

Tečaj III.

V sredo 8. Prosenca 1845.

List 2.

Božič

(iz laškiga od Aleksandra Manzoni.)

Ko skala, ki iz verha jo
Po visocin' stermeči
V oblasti siloviti je
Naval zagnal gromeči,
Po zrušeni melini
Valeč se prot dolini,
Hábne na dnò in se vstav',

Kjer zverne se, nepremakló
Leži germada lena;
In prejde naj še toljk' sto let,
Jo zora več rumena
Ne bo v višav' zlatila,
Če kaka moč je mila
Zopet na kvíško ne sprav':

Takó je ležal v revnosti
Sin vbogi perve zmóte,
Od dne, kjer ga obljublana
Na dno je vse britkote
Serd grozno potlačila
In up mu ves odbila,
Vrat v zdignit' ošabni kedaj.

Koga iz roda kletiga
Bi najti blo mogoče,
De bi Bogu presvetimu
Smel reč': odpusti, O če?
Predelat' zakon večni?
Izdreti plen nesrečni
Zmági peklenski nazaj?

Rojeno nam je Déte glej,
Sin nam se podaruje:
Obervi ko pregane, svét,
Vesolni se stresuje:
Roko človék' ponudi,
De oživi, in zbudi
H části zgubljeni se spet.

Izvira rajskih spod stanov
Studenec, in izteka;
In naglo v jamo vsih težav
Se vdere živa reka:
Iz debla med se zлива:
Kjer klada pred sognjiva,
Rož'ce zasmeja se cvet.

O Sin, o Ti kogar rodi
Sam Večni večno sabo,
Stoletje ktero reč' Ti zna:
„Začelo sim se z tabo?“
Ti si: nebes širjava
Tebe ne obderžava:
Tvôje besede so stvar!

In Ti se znižaj na se vzet
To perst, k' je stvar storjena?
Po kter' zaslugi, kter' milost'
Je čast ji ta doblena?
Odpust je več ko reva,
Kdo sklep ta razumeva?
Milost' brezkončne je dar.

Glej dans je rojen; v Efrata,
Prot prerokvan' deželi,
Devica blaga vzdigne se,
K' je slava v Izraeli,
Presveti sad noseča:
Od nje rodi se „Sreča“
Ko prerokvano je blo.

Z sromaškim čudopolna Mat'
Povojem Sinka ovila,
In v jaslice priproste ga
Lahnó je položila;
In moli ga: o Sreča!
Pred Bogam tu klečéča,
Ki zvolil je njeno telo.

Z nebes že angel dol hiti,
Ljudem de blagor kaže,
Mogočnih svoj pot mimogre
Blišeče praga straže:

Ter črednikam se vdanim,
Terd'mu svetu neznanim,
Naglo častitljiv zasvet'.

V prostorni noč' pridruži kmal
Se k njemu zbor češeni,
In jezero Zveličanih
Zdaj sklene ven'c ognjeni,
In slast ko sladka gane
Nebeške pevce zbrane,
Jamejo čast Bogu pet'.

Prepevajo veselico,
V nebesa se vernivši;
V oblake, po njih svitli pot,
Se sčasama razlivši,
Odjemlje glas presveti,
Dok zveste več zadeti
Družbe ne more uho.

Brez mudit' se, poišéjo
Ponižno to staniše,
O blagor jim! in vid'li so,
Ko angel jim popíše:
So vid'li, kak otroče
Povito v jaslíh joče,
Komur se vklanja nebo.

Le spavaj, Déte vmiri se;
Le spavaj, rajsko Dete;
Potihne naj viharja hrup
Krog Tvoje glave svete,
Kjer na nevérim sveti,
Ko bojni konj zadeti,
Pred tabo nevihta beži.

Le spavaj, Sveti! kdo je dan,
Narodam ni očitno:
Al pride dan, kjer bodo Ti
Nasledstvo imenitno;
Spoznavši, de poviti,
Ponižno v prah zakriti
Kral celiga sveta leži.

Iz Dunaja.

L.

Novi grebéní sa tkavze.

Kakor fe sdelovanje drusih obertniskih rezhi
fzhasama sboljšhuje in olépfhuje, fe je tudi sdelovanje
tkavfkih grebénov takó sboljšhalo, de je zhudo.

Velki fabrikant in sdelovavez grebénov na Du-
naju A. Bearzi s iménam, dela grebéne na ma-
shinah, to je: na mashinah sobé dela, in jih sma-
shinami tudi navedúje. Ti grebéní fo vfe druge
podóbe, kakor fo nafhi domazhi na rokah delani.